Amerikai neobolsevizmus: woke-izmus elméletben és gyakorlatban 1.

2023 március 25. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

Az Egyesült Államok 150 éve egy „bestiális” emberkísérlet terepe,

amelynek a kísérleti alanyai feketék és munkásosztálybeli fehérek. A tesztelend? hipotézis: be lehet-e az afrikai népséget olvasztani egy fehér társadalomba? Az amerikai fehérek európai nemzetek leszármazottai, akik egy nagyszer? civilizációt hoztak létre, az amerikai feketék afrikai törzsek ivadékai, akiknek gyakorlatilag nem volt semmilyen szellemi teljesítményük, még írott nyelvük sem.

Az emberek közötti egyenl?ség keresztény-utópista eszméjét?l inspirált szabadk?m?ves-abolicionista kormányzat a felszabadított fekete rabszolgákat egy olyan fehér társadalomra szabadította rá, amely azóta sem tudta integrálni ?ket. Következésképpen Amerikából egy faji puskaporos hordó lett. A feketék és fehérek együttéléséb?l ered? problémák fennmaradtak, s?t egyre súlyosbodtak, de a kísérletez?k soha nem adták fel. Kitartottak rögeszméjük mellett, hogy ha megtalálják a megfelel? varázsképletet, a kísérlet m?ködni fog, és programról programra haladva elérhetik a kívánt eredményt.

„Polgári jogi” törvényeket hoztak, igyekeztek felépíteni a *Lyndon B. Johnson*-féle *„nagyszer? társadalmat”* (Great Society), háborút hirdettek a szegénység ellen, a feketéknek kedvez? faji preferenciákat érvényesítettek az iskolákban és a munkahelyeken (affirmative action), szegregációellenes lakásprojekteket forszíroztak, s?t megpróbálkoztak az „éjféli kosárlabdával” is, hogy eltántorítsák a néger fiatalokat a b?nözést?l. Törvényileg olyan drasztikus módon avatkoztak bele az emberek életébe, ami máskülönben elképzelhetetlen lett volna.

Bevetették a Nemzeti Gárdát, hogy kikényszerítsék az iskolai integrációt. Fehér gyerekeket ültettek a szüleik tiltakozása ellenére buszokra és küldtek fekete iskolába, és fordítva. Tengernyi pénzzel, speciális programokkal, enyhített követelményekkel és végtelen kéztördeléssel próbálták megszüntetni a fehér és fekete diákok iskolai teljesítménye közötti ordító különbségeket. A fehérek ellenreakciójának féken tartása végett büntetni kezdték a faji kérdésekkel kapcsolatos nyilvános, s?t magánjelleg? megnyilatkozásokat. Orwelli transzparenseket függesztettek ki, amelyek a fehéreket arra agitálták, hogy ünnepeljék a sokszín?séget és mondjanak nemet a rasszizmusra.

Semmi sem volt tilos, ami megmenthette volna a kísérletet. Egyesek azt remélték, hogy a m?velt és iskolázott feketék tömegesen fogják betörni a fehér lehet?ségek kapuját, megmutatva a világnak, hogy mire képesek a feketék. Létezik persze egy sz?k fekete elit, azokból a fekete amerikaiakból, akik vállalkozók, ügyvédek, orvosok vagy akár tudósok lettek. ?k azonban csak egy elenyész?en törpe kisebbséget alkotnak. Ahhoz, hogy a kísérlet m?ködjön, egy kritikus tömegre volna szükség olyanokból, akik középosztálybeli állásokat tudnak betölteni, és el?segítik a társadalmi fejl?dést. Ez a réteg viszont teljesen hiányzik.

A feketék elsöpr? többsége ugyanis továbbra sem képes érvényesülni egy számukra zsigerileg idegen kultúrában. Detroit cs?dbe ment, Chicago néger gettója háborús övezet, és a fekete lakosságú települések túlnyomó többségét általános hanyatlás, nemtör?dömség és er?szak jellemzi. A feketék azonban sohasem vállalnak felel?sséget a kudarcaikért. Ehelyett haraggal és nehezteléssel tombolnak generációkon keresztül Amerika-szerte, például Detroitban, Wattsban, Los Angelesben, Cincinnatiben, Fergusonban és így tovább.

Csak id? kérdése, hogy a zavargások és a fosztogatások általános faji összecsapásba torkolljanak. A kozmopolita kaszt szerint ez nem jelenti azt, hogy a kísérlet megbukott volna, csak keményebben kell próbálkozni. Több pénzre, több id?re, több megértésre, több programra és több lehet?ségre van szükség. Valójában semmi sem változik, függetlenül attól, hogy mennyi pénzt herdálnak el, hány fekete zsenit mutatnak be a tévében, és ki dekkol éppen a Fehér Házban.

Egyesek azt állítják, hogy ez az egész csak kulturális probléma, mintha a kultúra határozná meg az emberek viselkedését, nem pedig fordítva. Mások az állítólagos fehér kiváltságokat okolják, holott 1965 óta, amikor a kozmopolita kaszt megnyitotta Amerika kapuit a harmadik világ el?tt, a Kelet-Ázsiából és Indiából érkez? bevándorlók – akik nem fehérek, nem gazdagok és nincsenek kapcsolataik – látványosan sikeresek lettek. Miközben az ? gyermekeik rendre megnyerik a tanulmányi versenyeket, a fekete fiatalok csak a rappelésben és a kosárlabdában verhetetlenek, meg persze a b?nözésben, amelyben kétségtelenül ?k dicsekedhetnek a legtöbb Master és PhD-fokozattal.

Mostanra egyértelm?vé vált, hogy a feketék integrációját célzó kísérlet minden tekintetben teljes kudarcot vallott,

de nem a „*fehér kiváltságok*” vagy a fehérek „*rendszerszint? rasszizmusa*” miatt. Az alapvet? probléma az, hogy az amerikai feketék kultúrája egy kriminogén káosz, ?k azonban nem akarják megreformálni, és elvárják, hogy a nem feketék toleralják az er?szakot és a civilizálatlanságot. Összeférhetetlenek más rasszokkal, nem mások állítólagos rasszizmusa, hanem a „mások” (vagyis a nem feketék) iránti feneketlen gy?löletük és irigységük miatt.

Az amerikai vezet?k nem akarják felismerni, hogy fehér alattvalóik mennyire belefáradtak ebbe a kísérletbe. Nem arról van szó, hogy a fehérek pikkelnének a feketékre, egyszer?en csak kimerítették ?ket a feketék. Ez a „négerfáradtság” (negro fatigue) szociológiailag dokumentált jelensége: egyfajta fizikai és pszichés fáradtság vagy trauma, amelyet feketék között dolgozó vagy él? fehérek tapasztalnak, el?bb vagy utóbb törvényszer?en. Fehérek, akiket elcsigáztak a feketék okozta társadalmi patológiák, a fehérellenes fekete er?szak, a feketék végtelen panaszkodása és elvakult faji szolidaritása, a sérelmeik feneketlen kútja, üres kifogásaik és reflexszer? ellenségeskedésük.

A kozmopolita kaszt mindent a fehérek állítólagos rasszizmusával magyaráz, és nem akar azzal szembesülni, hogy a fehérek frusztrációja egy napon elérheti a robbanáspontot – és akkor Isten irgalmazzon a kozmopolita kasztnak és fekete kegyenceiknek egyaránt. Egy ilyen eshet?ség megakadályozására szolgál az integrációs emberkísérlet jelenleg zajló radikális stádiuma, a woke-izmus (wokeness) néven ismert rendszerszint? fehérellenes agykontroll pszichológiai hadm?velete.

Gazdag István - www.demokrata.hu

Ajánló